ДЕКАНУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

ПРЕДМЕТ: Избор ванредног професора за наставно-научну област Италијанистика (предмет Италијански језик)

На основу одлуке бр. 906/1 Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду од 21.03.2022, изабрани смо у комисију за избор кандидата који су се јавили на конкурс објављен у листу *Послови* број 980 од 30.03.2022. за избор ванредног професора за наставно-научну област Италијанистика. Част нам је да Већу доставимо следећи

И З В Е Ш Т А Ј

На конкурс се пријавио један кандидат, **др Невена Цековић**, доцент на Катедри за Италијански језик и књижевност Филолошког факултета Универзитета у Београду. Уз пријаву, кандидаткиња је доставила тражену документацију (биобиблиографију, оверене фотокопије диплома и решење о признавању стране високошколске исправе, извод из матичне књиге рођених и уверење о држављанству, изјаву о изворности, штампана издања књига и копије научних радова) и приложила доказе о (ван)наставним активностима и стручним ангажманима.

I БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ И РАДНА БИОГРАФИЈА

Невена Цековић рођена је 25. јула 1973. у Београду, где је завршила основну и средњу школу, XII београдску гимназију културолошко-језичке струке „Димитрије Туцовић“. Дипломирала је 1997. године на Катедри за италијански језик и књижевност Филолошког факултета Универзитета у Београду, с просечном оценом 8,85.

Од 1997. до 2000. кандидаткиња Невена Цековић била је запослена у Међународној дирекцији Предузећа за телекомуникације „Телеком Србија А. Д.“ као стручни сарадник-преводилац за италијански језик.

На Катедри за италијански језик и књижевност Филолошког факултета Универзитета у Београду кандидаткиња Цековић била је најпре хонорарно ангажована од 1999. године, а децембра 2000. изабрана је за лектора за италијански језик. Истовремено, у периоду 1999-2001. похађала је магистарске студије на Филолошком факултету, на смеру науке о језику, где је положила предвиђене испите с просечном оценом 10 и одобреном темом: „Неологизми и прилагођене позајмљенице у савременом италијанском језику“.

Од 2002. до 2004. радила је као лектор за српски језик (на размени) на Факултету за стране језике и књижевности Универзитета у Баију (Италија). Као наставник италијанског језика била је затим ангажована 2004-2009. године и у Италијанском институту за културу, а претходно на „Коларчевом Народном универзитету“ и у школи за стране језике *Intercom* у Матароу, Барселона (Шпанија). Похађала је бројне семинаре за усавршавање наставника италијанског језика.

Невена Цековић је и опробани усмени преводилац, ангажована од стране Италијанског института за спољну трговину, Каритаса, Међународне организација за

миграције и др. Завршила је „Мултисервисову” преводилачку школу и има неколицину објављених писаних превода.

У својству стипендисте италијанске Владе и Универзитета боравила је на више студијских усавршавања у Италији: у Рђо Калабрији, Фиренци, Милану, Риму, Удинама и Венецији. Током основних студија била је и стипендиста Републичке фондације за развој научног и уметничког подмлатка, као и Министарства просвете Србије.

На Универзитету у Удинама (Италија) 2007. године одбранила је мастер рад из области италијанског као другог језика под насловом: *Difficoltà di apprendimento dell'italiano L2 da parte dello studente serbo*” (Тешкоће српских говорника при учењу италијанског као другог језика). Решењем бр. 06-613-1343/4 од 09.07.2008. године диплома је нострификована од стране Универзитета у Београду на нивоу дипломских академских студија и у звању: дипломирани филолог италијанског језика и књижевности – мастер.

Докторске студије на Филолошком факултету Универзитета у Београду завршила је 2016. године, одбранивши тезу под насловом *Дискурсни маркери у говорној продукцији на италијанском као другом језику.*

Кандидаткиња Цековић је 2012. изабрана за вишег лектора, а 31.10.2017. године у звање доцента. У поступку за избор у звање доцента одржала је 17.07.2017. на Филолошком факултету Универзитета у Београду приступно предавање под насловом „Дискурсни маркери у настави италијанског језика“.

Током 22 године дугог ангажовања на Катедри за италијанистику кандидаткиња Цековић је учествовала у извођењу наставе на предметима на првој години основних студија (Савремени италијански, Превођење са/на италијански, Италијански језик), на другој години (Превођење на италијански), на трећој години (Савремени италијански, Превођење са италијанског), на четвртој години (Италијански разговорни језик) и на мастер студијама (Специјалне теме из примењене лингвистике и наставе италијанског језика, Превођење економских и политичких текстова – у оквиру пројекта МЦИТ).

Доц. др Невена Цековић тренутно је ангажована у извођењу наставе на предметима: Превођење за италијанисте 1 и Превођење за италијанисте 2 (III година), Италијански разговорни језик 1 и Италијански разговорни језик 2 (IV година), Савремени италијански Г-5 и Савремени италијански Г-6 (III година, координатор).

Др Цековић пружа допринос разним активностима Катедре за италијански језик и књижевност Филолошког факултета. Од 2010. године до данас, руководилац је реализације ИТАЛСЕРБ говорног корпуса италијанског као страног језика на матичном факултету и члан бројних Комисија и Радних група Завода за унапређивање образовања и васпитања за стручну оцену квалитета уџбеника италијанског језика за основну и средњу школу. Предавање и радионицу на тему „Говорни корпус италијанског као страног језика у дидактици и истраживањима” одржала је 2012. године на семинару за наставнике у оквиру „Европског дана језика”, организованом на Филолошком факултету у Београду.

До избора у звање доцента кандидаткиња Цековић учестовала је у неколико програма сарадње: пројекат *Ridire* (2012-2013, Универзитет у Фиренци и Универзитет у Београду); програм научно-технолошке сарадње Србије и Словеније (2010-2011) „Стратегије формалног учења страних језика у Словенији и Србији: језичка политика и језичка стварност“; пројекат *Socratenon* (2000, Филолошки и Електротехнички факултет у Београду). Сарађивала је с академиком проф. др И. Клајном на изради 5. издања његовог „Италијанско-српског речника” (2009, Београд: Александрија). Као стручни сарадник и водитељ учествовала је 2006. у реализацији 20 епизода телевизијског курса језика „Италијански у породици” (*Casa Italia: italiano in famiglia,* производња: *Rai*

International), емитованог 2007. и 2008. у оквиру Образовног програма Радио-телевизије Србије. Одржала је 2002. године курс италијанског језика намењен колегама са других катедара Филолошког факултета. Била је и члан неколико научних и професионалних удружења: *Societas Linguistica Europaea* (2013), *Canadian Society for Italian Studies* (2011, 2012, 2015, 2016), Друштво за примењену лингвистику Србије (2012), Удружење наставника италијанског језика (2005), Удружење научних и стручних преводилаца Србије (1999).

II Библиографија кандидата

Ceković, N. (2022). *Italijanski razgovorni jezik.* Beograd: Filološki fakultet. (ISBN 978-86-6153-669-4, ISBN 978-86-6153-670-0), доступно на: http://www.fil.bg.ac.rs/emu/

Ceković, N. (2020). Tekstualni, gramatički i semantički pristupi italijanskim diskursnim markerima. U S. Gudurić, B. Radić-Bojanić & P. Mutavdžić (prir.), *Jezici i kulture u vremenu i prostoru IX/1* (str. 235-247). Novi Sad: Filozofski fakultet/Pedagoško društvo Vojvodine.

Ceković, N. (2020). Metatekstualna kompetencija učenika na srednjem nivou znanja italijanskog kao drugog jezika. U V. Polovina & B. Kovačević (prir.), *Primenjena lingvistika danas - jezik, književnost i interdisciplinarnost: zbornik radova sa Šestog međunarodnog kongresa „Primenjena lingvistika danas - jezik, književnost i interdisciplinarnost", Beograd, 12-13. oktobar 2018.* (str. 197-209). Beograd: Društvo za primenjenu lingvistiku Srbije/Filološki fakultet Univerziteta u Beogradu/Filozofski fakultet Univerziteta u Novom Sadu.

Ceković, N. & Vučo, J. (2020). Uno studio longitudinale come base per la verifica dei criteri di valutazione della competenza discorsiva in italiano L2. *Nasleđe, 46,* 97-107.

Ceković, N. (2018). *Praktikum za vežbe prevođenja sa italijanskog na srpski jezik (III godina studija).* Niš: Sven. (ISBN 978-86-7746-733-3)

Ceković, N. (2018). Osobenosti nastave pragmatike u italijanskom kao J2 na univerzitetskom nivou. U A. Vraneš & Lj. Marković (prir.), *Kultura univerziteta i filologija, knj. 6/1* (str. 169-186). Beograd: Filološki fakultet.

Ceković, N. (2018). Segnali discorsivi in classe di italiano Ls: uno sguardo dalla parte del docente e dell'apprendente. *Italiano a stranieri, 25,* 16-20.

Ceković, N. (2018). Didaktički materijali za italijanski kao L2: (ne)eksplicitni fokus na diskursnim markerima. *Anali Filološkog fakulteta, 30* (1), 117-138.

Ceković, N. (2018). Relations between the Forms and Functions of Discourse Markers and Levels of Competence in L2 Italian: State of the Art. U S. Gudurić & B. Radić-Bojanić (prir.), *Jezici i kulture u vremenu i prostoru VII/1* (str. 523-531). Novi Sad: Filozofski fakultet/Pedagoško društvo Vojvodine.

Ceković, N. & Janićijević, N. (2018). La traduzione dei segnali discorsivi italiani in serbo: il caso dei verbi di percezione visiva e uditiva. *Filološki pregled, 45* (2), 93-106.

Ceković, N. & Janićijević, N. (2017). *Scusa, sai, ti dico...* Gli equivalenti serbi dei segnali discorsivi italiani di origine verbale. *Anali Filološkog fakulteta, 29* (2), 51-65.

Ceković, N. (2016). Saša Moderc, Gramatika italijanskog jezika. Morfologija sa elementima sintakse [Grammatica della lingua italiana. Morfologia con elementi di sintassi]. *Italica Belgradensia, 2,* 113-115.

Ceković, N. (2016). *Diskursni markeri u govornoj produkciji na italijanskom kao drugom jeziku* (Neobjavljena doktorska disertacija). Beograd: Filološki fakultet.

Ceković, N. & Radojević, D. (2016). La “politraducibilità” dei segnali discorsivi italiani. In R. Scotti Jurić, N. Poropat Jeletić & I. Matticchio (eds.), *Studi filologici e interculturali tra traduzione e plurilinguismo* (pp. 451-464). Ariccia: Aracne Editrice.

Ceković, N. & Radojević, D. (2015). Didattica con i corpora orali di italiano L2. In C. Ramsey-Portolano (ed.), *The Future of Italian Teaching: Media, New Technologies and Multi-Disciplinary Perspectives* (pp. 96-106). Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholars Publishing.

Ceković, N. (2014). I segnali discorsivi nell’interlingua degli studenti universitari di italiano L2. *Italica Belgradensia, 2*, 93-110.

Ceković-Rakonjac, N. (2013). ITALBEG corpus parlato di italiano L2. *Italica Belgradensia, 1*, 336-348.

Ceković-Rakonjac, N. (2013). Difficoltà di apprendimento dell’italiano L2 da parte dello studente serbo: livello morfosintattico (forme e usi di preposizioni, avverbi, numeri, congiunzioni, particelle e verbi). *Komunikacija i kultura online, 4* (4), 52-64.

Ceković-Rakonjac, N. (2012). Ortografska transkripcija govornog korpusa ESNAKIT. U A. Vraneš, LJ. Marković & G. Alexander (prir.), *Digitalizacija kulturne i naučne baštine, univerzitetski repozitorijumi i učenje na daljinu, knj. 3* (str. 163-182). Beograd: Filološki fakultet.

Ceković-Rakonjac, N. (2012). Difficoltà di apprendimento dei tempi e modi verbali dell’italiano L2 da parte degli apprendenti serbofoni. *Philologia, 10*, 1-11.

Ceković-Rakonjac, N. (2012). Difficoltà di apprendimento dell’italiano L2 da parte dello studente serbo: livello morfosintattico (forme e usi di articoli, sostantivi, aggettivi e pronomi). *Komunikacija i kultura online, 3* (3), 79-88.

Ceković-Rakonjac, N. (2011). Različiti pristupi definisanju i opisu diskursnih markera. *Anali Filološkog fakulteta, 23* (2), 133-153.

Ceković-Rakonjac, N. (2011). Difficoltà di apprendimento dell’italiano L2 da parte dello studente serbo: livello ortografico. *Komunikacija i kultura online, 2* (2), 103-114.

Ceković-Rakonjac, N. (2011). Difficoltà di apprendimento dell’italiano L2 da parte dello studente serbo: livello fonetico. *Filološki pregled, 38* (1), 139-149.

Milićević, M., Nikolić, N., Miličev, D., Trajković, M., Grubić, M., Stoičić, N., Ivković, M., Milutinović, V., Radojević, D., Ceković, N., Moderc, S., Vučo, J., Raspor, Z., Stipčević, N., Desanto, M., Salerno, S., Marsella, M., Cozzolino, A., Capuano, N., Cirilo**,** F. (2000). Socratenon and its Application to the Learning of Italian Language. In *SSGRR 2000 International Conference on Advances in Infrastructure for Electronic Business, Science and Education on the Internet*, L'Aquila, Italy, July 31- August 6 2000, CD-rom.

III КРАТАК ОПИС РАДОВА ОБЈАВЉЕНИХ ОД ПОСЛЕДЊЕГ ИЗБОРА

Кандидаткиња доц. др Невена Цековић је уз пријаву на конкурс приложила и објављене радове и књиге, које ћемо приказати у овом Извештају.

Ceković, N. (2020). Tekstualni, gramatički i semantički pristupi italijanskim diskursnim markerima. U S. Gudurić, B. Radić-Bojanić & P. Mutavdžić (prir.), *Jezici i kulture u vremenu i prostoru IX/1* (str. 235-247). Novi Sad: Filozofski fakultet/Pedagoško društvo Vojvodine. (M14)

Рад ауторке Н. Цековић има за циљ да представи доминантне приступе проучавању италијанских дискурсних маркера у релевантној литератури и да истакне уочене

сличности и разлике. Последњих деценија дискурсни маркери као тема заокупљају све већу пажњу лингвиста, нарочито оних чија истраживања потпадају под окриље прагматике, али и текстуалне лингвистике, граматике и семантике (премда не изостају ни доприноси на пољу других дисциплина: примењене, корпусне, когнитивне или интеракционе лингивистике). Оно што, међутим, и даље изостаје, јесте сагласје по питању низа особености које се тичу маркера као што су, пре свега, функционална дескрипција, таксономија и терминолошко одређење.

Имајући на располагању разноврсне изворе, ауторка поклања посебну пажњу оним приступима које сматра релевантним на пољу проучавања италијанског језика. Ти извори су засновани на текстуалном, граматичком и семантичком приступу; прагматички приступ (ауторке Бацанеле и сарадника), због његовог обима и свеобухватности, у овом раду је остављен по страни. Разлика међу приступима, према ауторкиним налазима, огледа се у начинима на које поједини аутори, у зависности од својих становишта, дефинишу и описују предметну категорију. У раду се прави пресек стања у главним студијама одабраних аутора (Бусторф, Штамерјохан, Берета, Беруто, Сериани и сарадници, Дардано и Трифоне, Крести, Хачатурјан), уз посебан осврт на разноврсност и специфичност њихових закључака. На тај начин нуди се спрега између резултата теоријских разматрања и емпиријских истраживања с једне и њихове могуће практичне примене с друге стране; такође, предлаже се уједначенији став о дискурсним маркерима у науци о језику, што представља значајан допринос овог рада.

Ceković, N. (2020). Metatekstualna kompetencija učenika na srednjem nivou znanja italijanskog kao drugog jezika. U V. Polovina & B. Kovačević (prir.), *Primenjena lingvistika danas - jezik, književnost i interdisciplinarnost: zbornik radova sa Šestog međunarodnog kongresa „Primenjena lingvistika danas - jezik, književnost i interdisciplinarnost“, Beograd, 12-13. oktobar 2018.* (str. 197-209). Beograd: Društvo za primenjenu lingvistiku Srbije/Filološki fakultet Univerziteta u Beogradu/Filozofski fakultet Univerziteta u Novom Sadu. (M14)

У овом раду доц. др Цековић истражује форме и функције метатекстуалних дискурсних маркера (ММ), попут *diciamo, allora, quindi, cioè, per esempio,* који, посматрано из прагматичке перспективе, заједно са интеракционим маркерима представљају значајан фактор ученикове дискурсне компетенције и прагматичке флуентности у другом или страном језику (Л2).

Истраживање се базира на лонгитудиналном корпусу сачињеном од аудио снимака (у трајању од 100 минута) и ортографских транскрипата асиметричних интеракција у којима је, у размаку од 12 месеци, учествовало 10 србофоних студената Италијанистике Филолошког факултета са средњим нивоом знања. Квалитативно-квантитативном анализом су откривене и одговарајућим ексцерптима су илустроване функције демаркације, фокализације и реформулације (парафраза, корекција и егземплификација). У раду се истиче да су најучесталије форме *anche, non (lo) so, poi, per esempio, eccetera, qualcos'altro, proprio,* односно оне које се класификују као демаркатори, егземплификатори или фокализатори. Резултати до којих је ауторка Цековић дошла показали су и да с порастом компетенције долази до проширења обима различитих форми и функција ММ и до увећања удела метатекстуалних функција у свеукупном обиму функција које врше дискурсни маркери који су забележени у корпусу.

Имајући у виду све интензивнија проучавања маркера на пољу примењене лингвистике последњих деценија, а нарочито ограничен број лонгитудиналних и квантитативних студија на овом пољу, овај рад кандидаткиње омогућава јаснији увид у метатекстуалне компетенције ученика италијанског језика као Л2.

Ceković, N. & Vučo, J. (2020). Uno studio longitudinale come base per la verifica dei criteri di valutazione della competenza discorsiva in italiano L2. [Лонгитудинална студија као основа за проверу критеријума за евалуацију дискурсне компетенције у италијанском као Ј2]. *Nasleđe, 46,* 97-107. (M24)

Ова коауторска студија нуди увид у исход евалуације спроведене током четворогодишњег курса италијанског као страног језика, којој је приступило 10 студената; они су посматрани на крају друге и треће године основних студија (циљни нивои Б1 и Б2+) и код њих је, након годину дана учења језика, забележен значајан пад просечне оцене добијене на испиту. Да би истражиле могуће узроке ове појаве, коауторке су употребиле лонгитудинални корпус сачињен од 100 минута снимака и одговарајућих транскрипата усмених тестова којима су студенти били подвргнути на крају две предметне академске године.

Полазећи од претпоставке да је током времена остварен напредак у развоју усмених вештина, упркос слабијој оцени на испиту (где се вреднују и усмено/писмено разумевање, односно граматичка компетенција), ауторке су издвојиле и посматрале факторе који утичу на развој прагматичке компетенције и на флуентност дискурса и управљање интеракцијом: дискурсне маркере и сигнале хезитације, паузе, продужене гласове, невербалне или неразумљиве појаве.

Резултати квалитативне и квантитативне анализе спроведене у овој студији указују на пораст учесталости дискурсних маркера, као и на проширење репертоара њихових форми и функција између два теста, чиме се потврђује хипотеза о прогресивном развоју посматране компетенције. Осим тога, добијени резултати наводе ауторке на закључак и да општа евалуација на испиту не узима на адекватан начин у обзир развој прагматичке компетенције. Имајући наведено у виду, ауторке ове студије позивају на преиспитивање улоге која се приликом евалуације додељује флуентности дискурса, као и на потенцијалну ревизију критеријума који на универзитетским испитима служе за евалуацију свих језичких вештина, укључујући и усмену.

Ceković, N. & Janićijević, N. (2018). La traduzione dei segnali discorsivi italiani in serbo: il caso dei verbi di percezione visiva e uditiva. [Превођење италијанских дискурсних маркера на српски: случај глагола визуелне и аудитивне перцепције]. *Filološki pregled, 45* (2), 93-106. (M51)

Коауторке Цековић и Јанићијевић у овом раду анализирају поступак превођења италијанских дискурсних маркера (ДМ) на српски. У фокусу њиховог интересовања налазе се поједине маркерске форме глаголског порекла, тачније оне које потичу од глагола аудитивне и визуелне перцепције: *sentire* ‘чути’, *ascoltare* ‘слушати’, *guardare* ‘гледати’ и *vedere* ‘видети’. Иако су ДМ предмет лингвистичких студија већ деценијама, тек у новије време посвећена је већа пажња преводилачким и контрастивним аспектима ове одлике разговорног језика.

Теоријско упориште анализе спроведене у овом чланку лежи у прагматичком приступу ДМ, док су емпиријску основу, као и контекст у коме се они обично испољавају, коауторке пронашле у књижевним текстовима савремених италијанских аутора и њиховим преводима на српски језик. Резултати анализе указују на семантичке и прагматичке еквиваленте на нивоу два језика, као и на главне механизме превођења анализираних маркера. Међу карактеристикама ДМ издвојене су њихова полифункционалност и међуразмењивост. Осим тога, у раду се потврђује и закључак да се кореспонденција између ДМ у два језика установљава на функционалном нивоу.

Ceković, N. (2018). Didaktički materijali za italijanski kao L2: (ne)eksplicitni fokus na diskursnim markerima. *Anali Filološkog fakulteta, 30* (1), 117-138. (M51)

Анализом 110 уџбеника за италијански као Л2 и приручника из глотодидактике, публикованих у нешто више од пола века, доц. др Цековић установила је у овом раду да се свега 10% уџбеника насталих у протеклих десетак година и намењених искључиво средњим и напредним нивоима компетенције експлицитно фокусира на дискурсне маркере (ДМ). Ауторка заступа мишљење да је Заједнички европски оквир начинио прекретницу у продору ДМ у уџбенике: тек у уџбеницима датираним након 2001. године, када је Оквир објављен, ови разговорни елементи постају предмет експлицитне пажње. Изузетак од распрострањене праксе пружања малобројних и спорадичних активности са ДМ, најчешће у оквиру само једне дидактичке јединице, према ауторкином открићу, чини 5 уџбеника који се поближе описују у раду. У тим уџбеницима следи се традиционални образац Презентација – Пракса – Продукција и то кроз различите презентационе, аналитичке и продуктивне активности, углавном усмерене на повезивање форми и функција маркера, с тим да се као погодне за реализацију систематског приступа испољавају и друге (рефлексија, *role-play,* драматизација). Налазећи да је реч о примерима уравнотежене фреквентности и цикличности у третирању ДМ, Цековић закључује да је таквих уџбеника премало и да у овим материјалима није посвећено довољно пажње маркерима, јер је њихов број ограничен у односу на стварно стање у језику, што се такође може рећи и за обим предложених активности у вези са ДМ. Овај рад, закључујемо, је важан јер сигнализира пропусте испитаних уџбеника и предлаже начин како да се ти пропусти отклоне.

Ceković, N. & Janićijević, N. (2017). *Scusa, sai, ti dico...* Gli equivalenti serbi dei segnali discorsivi italiani di origine verbale [*Scusa, sai, ti dico*… Српски еквиваленти италијанских дискурсних маркера глаголског порекла]. *Anali Filološkog fakulteta, 29* (2), 51-65. (M51)

Предмет овог коауторског чланка Н. Цековић и Н. Јанићијевић, као део ширег истраживања функционалних кореспонденција између италијанског и српског језика, представљају италијански дискурсни маркери (ДМ) који су изведени од глагола *sapere* ‘знати’, *dire* ‘рећи’ и *scusare* ‘извинити се’, заједно са њиховим српским еквивалентима. Теоријска основа анализе које су коауторке спровеле у свом раду почива на прагматичком приступу ДМ какав је формулисала Карла Бацанела и на таксономији с интеракционим, метатекстуалним и когнитивним функцијама маркера, док се језички узорак на коме је вршено испитивање састоји од књижевних текстова савремених италијанских аутора (Аманити, Моћа) и њихових превода на српски.

Након сагледавања основних карактеристика и функција сваког појединачног ДМ, нпр. *scusa, sai, dico* или *diciamo,* Цековић и Јанићијевић у овом чланку издвајају и анализирају њихове српске преводне еквиваленте. Резултати упоредне анализе указују како на семантичке тако и на прагматичке еквиваленте на нивоу два језика и потврђују закључак да се кореспонденција између ДМ у два језика утврђује на функционалном нивоу.

Ceković, N. (2018). Segnali discorsivi in classe di italiano Ls: uno sguardo dalla parte del docente e dell’apprendente [Дискурсни маркери у учионици италијанског као страног језика: поглед из угла наставника и из угла ученика]. *Italiano a stranieri, 25,* 16-20. (некатегоризован, M50)

У овом раду се анализира заступљеност дискурсних маркера (речи и израза попут *allora, cioè, diciamo, insomma, quindi, non lo so, sì,*) у настави италијанског као страног језика у разним образовним контекстима у Србији, како из угла наставника тако и из угла ученика. Дискурсни маркери су значајан показатељ флуентности и прагматичко-дискурсне компетенције говорника и самим тиме заврђују да буду предмет научне обраде. Резултати анкете спроведене међу српским наставницима, коју у свом раду Цековић детаљно описује, показују да готово сви информанти сматрају да је неопходно обухватити дидактичким процесом предметне елементе чак и онда, како је у већини случајева, када наставни план и програм или уџбеник не предвиђају експлицитан и систематичан приступ маркерима. У вези с нивоом компетенције ученика на ком би се такав приступ спровео у дело, у анкети су заступљена прилично дивергентна мишљења наставника, али је изнесен и став да то буде на свим нивоима знања. Анализа усмених и писаних текстова, који су такође обухваћених овим истраживањем, указује да су и ученици/студенти свесни потешкоћа у усвајању маркера, пре свега форми попут *comunque, infatti, insomma*, али и да чак и „компликоване“, нископродуктивне форме као *insomma* могу бити предмет успешног усвајања под условом да им се посвети довољно фокусиране пажње у настави. Овакав закључак заврђује да буде преиспитан у будућности, а ауторка констатује да одређене форме, нарочито оне које су у великој мери полифункционалне, налажу дидактички инпут већег обима и продуженог временског трајања. Осим тога, велико присуство у корпусу маркера *non lo so*, који није био предмет експлицитног подучавања, указује на опстанак одређених форми и њихову високу учесталост независно од инструкционог процеса и говори у прилог њиховој стабилизацији и(ли) прагматичкој фосилизацији.

Ceković, N. (2018). Relations between the Forms and Functions of Discourse Markers and Levels of Competence in L2 Italian: State of the Art [Однос форми и функција дискурсних маркера и нивоа компетенције у италијанском као Ј2: пресек стања]. U S. Gudurić & B. Radić-Bojanić (prir.), *Jezici i kulture u vremenu i prostoru VII/1* (str. 523-531). Novi Sad: Filozofski fakultet/Pedagoško društvo Vojvodine. (M14)

Од седамдесетих година XX века дискурсни маркери (ДМ) налазе се у жижи све интензивнијих лингвистичких проучавања која, међутим, још нису уродила дефинитивним одговорима на питања када се ДМ усвајају и како их подучавати. Стога је циљ овог прегледног рада ауторке Н. Цековић био да прикаже садржај и резултате релевантних глотодидактичких истраживања о њиховом усвајању у италијанском као Л2/ЛС. Рад почива на открићу да, упркос томе што се још у пионирским радовима на овом пољу указује на потребу да се изради инвентар ДМ који су заступљени у међујезику, такав попис форми још није сачињен. Имајући ово у виду, доценткиња Цековић настоји да на основу анализиране литературе открије потенцијални репертоар ДМ у међујезику и да испита да ли постоји корелација између форми и функција ДМ с једне и одређених нивоа комуникативне компетенције ученика (почетни, средњи и напредни) с друге стране.

Приступ да се овим радом реконструишу налази селектованих аутора потврдио је, између осталог, хипотезу да се ДМ јављају већ у раним стадијумима усвајања Л2, затим хипотезу о одсуству корелације између нивоа компетенције и присуства ДМ (маркери се јављају у свим фазама усвајања), као и хипотезу о постојању корелације између датог нивоа прагматичко-дискурсне компетенције ученика и одређеног типа ДМ (ученици на вишем нивоу компетенције користе знатно више лексикализованих маркера и већи број сложенијих лексичких израза у функцији ДМ од оних на нижим нивоима). На основу анализиране литературе ауторка износи, напокон, и тврдњу о одсуству корелације

између функционалних вредности ДМ и датих нивоа компетенције будући да су све утврђене функције заступљене на сваком од појединачних стадијума усвајања.

Ceković, N. (2018). Osobenosti nastave pragmatike u italijanskom kao J2 na univerzitetskom nivou. U A. Vraneš & Lj. Marković (prir.), *Kultura univerziteta i filologija, knj. 6/1* (str. 169-186). Beograd: Filološki fakultet. (M33)

Последњих деценија вођена је дискусија о томе да ли прагматика може да буде предмет подучавања. Како ауторка наводи, та дискусија се и даље води и наставља се потрага за ефикасним начинима да се настава прагматике уведе у учионице другог (J2), односно страног језика (Jc), упркос чињеници да су истраживања из области примењене лингвистике на ову тему све интензивнија. Сам опис прагматичко-дискурсне компетенције у J2 испољава мањкавости, а уџбеници често не придају довољно фокусиране пажње прагматичким обележјима циљног језика. Овим чланком доц. др Цековић предочава могући начин подучавања одабраних прагматичких појава у италијанском као Jc на узорку сачињеном од студената III године Италијанистике Филолошког факултета (циљни ниво компетенције је Б1-Б2, према Заједничком европском референтном оквиру). Током инструкционог тренинга, сажето описаног у раду, коришћени су одабрани дидактички приручник, као и материјал истраживача; они су инкорпорирани у садржај курса језика и прилагођени потребама и способностима испитаника.

Понуђени оквир наставе прагматике, по мишљењу ауторке Цековић, може послужити за скретање пажње на недовољну заступљеност прагматичких елемената у настави, али и као потврда успешности њиховог подучавања у циљу прогресивног и систематског увођења прагматичких елемената у наставни процес.

IV Кратак опис књига објављених од последњег избора

Ceković, N. (2022). *Italijanski razgovorni jezik.* Beograd: Filološki fakultet. (ISBN 978-86-6153-669-4, ISBN 978-86-6153-670-0)

Комисији је посебно стало да представи кандидаткињино дело „Италијански разговорни језик“, објављено 2022. године у издању Филолошког факултета у Београду. Књига је објављена у штампаном и у електронском формату, доступном на Интернет страници Филолошког факултета резервисаној за електронске монографије и уџбенике (*http://www.fil.bg.ac.rs/emu/*). Рукопис је изворно садржао око 81.000 речи, односно преко 560.000 словних места, што у прелому и у стандардном формату за монографске публикације (Б5) одговара оквирном броју од 260 страница.

Тексту студије претходи Предговор ауторке, а сама грађа је подељена на дванаест поглавља. После уводног поглавља („Увод“), у коме је представљен предмет књиге и приказан сажет преглед развоја проучавања и подела на области на које се дели обрађена лингвистичка дисциплина, дат је преглед постојећих електронских језичких корпуса и специјализованих корпуса говорног језика на која се ослањају савремена истраживања из области разговорног језика (II поглавље, „Корпуси“), затим је приказан конкретни референтни корпус на који се ауторка ослонила у свом истраживању (III поглавље, „Референтни корпус“). У IV поглављу („Говорни и писани језик“) представљен је појам говорног језика и истакнуте су основне разлике између говорног и писаног језика. Поглавље број V анализира основне елементе разговорног језика („Темељи разговорног језика“), у VI поглављу приказују се структурни елементи разговорног језика

(„Законитости разговорног језика“). У VII поглављу представљени су карактеристични елементи говорне продукције („Говорна продукција“, са осам потпоглавља), у VIII поглављу су изложени модалитети артикулације говорног језика („Организација дискурса“, са девет потпоглавља). У IX поглављу („Говорна интеракција“, са шест потпоглавља) описани су елементи и законитости говорне интеракције, X поглавље („Паралелна акција“, са шест потпоглавља) посвећено је комуникационим релацијама између два или више говорника током вербалне размене. Поглавља XI и XII (редом, „Фонетски и лексички ниво", са девет потпоглавља, и „Морфолошки и синтаксички ниво“, с осам потпоглавља) уже су фокусирана на италијански разговорни језик, док се у претходним поглављима излагање у мањој мери ослања на италијански језик, због чега ово дело, како ћемо образложити ниже, може да буде интересантно за ширу публику. На крају монографије ауторка је приложила Регистар најважнијих појмова за област прагматике и разговорног језика; Регистар је осмишљен тако да читаоцу послужи као репертоар релевантних појмова и да га упути на места у тексту где су обрађени дати појмови или где се они помињу.

Садржај и структура монографије показују да ауторка Цековић влада материјом и да је организовала грађу тако да читаоца уведе постепено у материју, представљајући и исцрпно објашњавајући релевантне појмове јасним језиком и одговарајућом терминологијом (стручни термини су дати у преводу на италијански и на енглески, водећи рачуна о чињеници да је доминантна литература из области прагматике и разговорног језика написана управо на енглеском језику). Владање материјом и градација грађе представљају два квалитета који се у овој монографији посебно истичу. Ова два квалитета су нарочито важна с обзиром на иницијалну замисао ауторке да монографија буде првенствено намењен студентима италијанског језика. Ипак, сматрамо да свеобухватност монографије и целовитост грађе чине ово дело интересантно за свакога ко жели да се приближи прагматици и темама везаним за разговорни језик, без обзира на ниво познавања италијанског језика на који се излагање италијанисткиње др Цековић нужно ослања.

Читањем ове монографије стекли смо утисак да је она резултат зрелог и обавештеног лингвисте који је текст писао из перспективе учионице а не кабинета, стално имајући на уму знања, могућности и потребе публике којој је књига намењена, у равнотежи између узорног научног стила и пажљиво одмереног педагошког приступа.

Комисија преноси мишљење да монографија др Невене Цековић у структурном, садржајном и квалитативном погледу у потпуности одговара универзитетским монографским публикацијама и да је оправдано објављена као издање Филолошког факултета. Монографија др Цековић представља и окосницу литературе за теоријско-методолошки предмет „Италијански разговорни језик“ који се изучава на IV години основних студија Италијанистике.

Ceković, N. (2018). ***Praktikum za vežbe prevođenja sa italijanskog na srpski jezik (III godina studija)*****. Niš: Sven.** (ISBN 978-86-7746-733-3)

Комисија је приступила с великом пажњом прегледу другог ауторског дела др Невене Цековић, „Практикума за вежбе превођења са италијанског на српски језик“, који се употребљава за предмете Превођење за италијанисте 1 и Превођење за италијанисте 2 на трећој години студија Италијанистике на Филолошком факултету Универзитета у Београду, као и на предметима Превођење 3 и Превођење 4 на трећој години студија Италијанског језика и књижевности на Филолошко-уметничком факултету Универзитета у Крагујевцу.

„Практикум за вежбе превођења са италијанског на српски језик“ доц. др Невене Цековић представља самостално стручно остварење које има јасно одређену циљну групу – студенте треће године Италијанистике. Посебно истичемо ову чињеницу јер овакав практикум, будући да има јасно одређене кориснике, одговара захтевима савремених универзитетских студија, које и у оквиру једне студијске групе предлажу јасну поделу градива, задатака, нивоа знања који је неопходан за савладавање прописаног градива. Наслов дела, нарочито реч „практикум“, оставља утисак да је пред читаоцем стандардан приручник за вежбе превођења, односно збирка текстова за превођење на српски језик. Ипак, већ на први поглед уочава се да је ово дело по свом садржају и концепцији много више од онога што је, прилично редуктивно и скромно, најављено у наслову. Наиме, ауторка детаљно коментарише италијанске текстове и скреће пажњу на граматичке, семантичке и стилистичке особености текста. Кроз „Практикум“ корисник бива стално упућиван на граматичке јединице из претходних година студија, односно на садржаје програма из текуће – треће – године, током које је и предвиђена употреба овог дела. Детаљна језичка упутства и драгоцени дидактички савети чине да „Практикум“ др Невене Цековић треба сагледати шире, као монографско дело које надилази задатке и циљеве обичних практикума.

С особитим задовољством истичемо да је ово дело настало на темељу дугогодишњег педагошког искуства др Невене Цековић и да оно представља суму ауторкиних знања, компетенција, стручности, елемената који се, у хуманистичким наукама, стичу дугим бављењем језичком материјом, сталним усавршавањем, непрекидном упитаношћу и радозналошћу, најбољим ставом који наставник може да заузме у сусрету с непознатим или мање јасним појавама у језику. У овом облику, „Практикум“ ће олакшати рад у учионици, али ће истовремено и омогућити да корисник дела ради самостално, у оквиру програма учења на даљину, или да своју љубав према италијанском језику надогради сазнањима које ће црпети из ауторкиних коментара и упутстава.

„Практикум“ садржи 35 текстова модерне и савремене италијанске књижевности; на почетку текстови су лакши за разумевање и превођење, а касније постају компликованији и тежи. Текстови су одвојени у посебна поглавља без посебног наслова (означени су као „Текст 1“, „Текст 2“ итд.). Испод наслова наведени су најважнији језички проблеми на које ауторка, у датом поглављу, жели да скрене пажњу корисника: овај додатак наслову је драгоцен јер обавештава корисника да су језички проблеми који су наведени у поднаслову датог поглавља тумаче и објашњавају детаљно.

С обзиром на научну утемељеност и практичну димензију овог дела, сматрамо да „Практикум за вежбе превођења са италијанског на српски језик“ др Невене Цековић представља значајан допринос српској италијанистици.

V Цитираност

Доц. др Невена Цековић има 15 хетероцитата. Цитирани чланци су истакнути масним слогом; испод њих наведени су научни чланци у којима се цитирају кандидаткињини радови.

Ceković, N. (2014). I segnali discorsivi nell’interlingua degli studenti universitari di italiano L2. *Italica Belgradensia, 2,* 93-110. Цитирано у:

1. Бонола, А. & Стоянова, Н. (2020). Изучение дискурсивных и прагматических маркеров в итальянской лингвистике: направления и методы. *Вопросы языкознания, 1,* 124-147.

2. Stoyanova, N. (2020). Дискурсивные элементы в русской речи итальянцев: некоторые закономерности усвоения. In O. Inkova, M. Nowakowska & S. Scarpel (eds.), *Systèmes linguistiques et textes en contraste. Études de linguistique slavo-romane* (pp. 357-374). Krakow: Wydawnictwo Naukowe UP.
3. De Cristofaro, E. & Badan, L. (2019). The Acquisition of Italian Discourse Markers as a Function of Styding Abroad. *Corpus Pragmatics,* 1-26.
4. Pelosi, S., Trotta, D. & Maisto, A. (2019). Verbal and Non-verbal Markers for the Analysis of Political Discourse. In M. Alsmirat & Y. Jararweh (eds.), *Proceedings of the 2019 Sixth International Conference on Social Networks Analysis, Management and Security* (pp. 435-440). New York: Institute of Electrical and Electronics Engineers.
5. Ferroni, R. (2018). Estratégias interacionais usadas por estudantes universitários de italiano le de níveis inicial e avançado durante conversações simétricas. *Trabalhos em lingüística aplicada, 57* (3), 1552-1589.

Ceković-Rakonjac, N. (2011). Difficoltà di apprendimento dell'italiano L2 da parte dello studente serbo: livello ortografico. *Komunikacija i kultura online, 2* (2), 103-114. Цитирано у:

6. Blatešić, A. (2021). Analisi e proposte didattiche per gli errori nella pronuncia delle geminate di apprendenti serbofoni. U B. Kovačević Petrović & A. Blatešić (prir.), *Savremene tendencije u španskoj i italijanskoj filologiji u Srbiji* (str. 127-142). Novi Sad: Filozofski fakultet Univerziteta u Novom Sadu.
7. Martari, Y. (2019). Interferenza e variabilità diafasica nelle varietà di apprendimento dell'italiano. In C. Gianollo & C. Mauri (eds.), *CLUB Working Papers in Linguistics, vol. 3* (pp. 133-145). Bologna: Università di Bologna.
8. Vučo, J. (2018). Neki aspekti autokorekcija srbofonih učenika u pisanoj produkciji na italijanskom. U J. Petković & V. Polomac (prir.), *Srpski jezik: status, sistem, upotreba. Zbornik u čast prof. Milošu Kovačeviću* (str. 695-714). Kragujevac: FILUM.

Ceković-Rakonjac, N. (2013). Difficoltà di apprendimento dell'italiano L2 da parte dello studente serbo: livello morfosintattico (forme e usi di preposizioni, avverbi, numeri, congiunzioni, particelle e verbi). *Komunikacija i kultura online, 4* (4), 52-64. Цитирано у:

9. Moderc, S. (2021). *I clitici italiani. Usi, ambiguità, interpretazioni. Volume secondo: i nessi di clitici.* Università di Belgrado: Facoltà di Filologia.
10. Vučo, J. (2018). Neki aspekti autokorekcija srbofonih učenika u pisanoj produkciji na italijanskom. U J. Petković & V. Polomac (prir.), *Srpski jezik: status, sistem, upotreba. Zbornik u čast prof. Milošu Kovačeviću* (str. 695-714). Kragujevac: FILUM.

Ceković-Rakonjac, N. (2011). Različiti pristupi definisanju i opisu diskursnih markera. *Anali Filološkog fakulteta, 23* (2), 133-153. Цитирано у:

11. Vesić Pavlović, T. & Đorđević, D. (2020). Uloga ograda i pojačivača u studentskim esejima o zaštiti životne sredine na engleskom jeziku. *Anali Filološkog fakulteta, 32* (2), 161-176.
12. Koprivica-Lelićanin, M. (2014). Metadiskurs vs Diskursni markeri. *Nasleđe, 27,* 155-168.

Ceković-Rakonjac, N. (2012). Difficoltà di apprendimento dei tempi e modi verbali dell'italiano L2 da parte degli apprendenti serbofoni. *Philologia, 10,* 1-11. Цитирано у:

13. Vučo, J. (2018). Neki aspekti autokorekcija srbofonih učenika u pisanoj produkciji na italijanskom. U J. Petković & V. Polomac (prir.), *Srpski jezik: status, sistem, upotreba. Zbornik u čast prof. Milošu Kovačeviću* (str. 695-714). Kragujevac: FILUM.

Ceković-Rakonjac, N. (2012). Difficoltà di apprendimento dell'italiano L2 da parte dello studente serbo: livello morfosintattico (forme e usi di articoli, sostantivi, aggettivi e pronomi). *Komunikacija i kultura online, 3* (3), 79-88. Цитирано у:

14. Vučo, J. (2018). Neki aspekti autokorekcija srbofonih učenika u pisanoj produkciji na italijanskom. U J. Petković & V. Polomac (prir.), *Srpski jezik: status, sistem, upotreba. Zbornik u čast prof. Milošu Kovačeviću* (str. 695-714). Kragujevac: FILUM.

Ceković-Rakonjac, N. (2011). Difficoltà di apprendimento dell'italiano L2 da parte dello studente serbo: livello fonetico. *Filološki pregled, 38* (1), 139-149. Цитирано у:

15. Vučo, J. (2018). Neki aspekti autokorekcija srbofonih učenika u pisanoj produkciji na italijanskom. U J. Petković & V. Polomac (prir.), *Srpski jezik: status, sistem, upotreba. Zbornik u čast prof. Milošu Kovačeviću* (str. 695-714). Kragujevac: FILUM.

VI Оцена резултата педагошког рада

Педагошки рад доценткиње Цековић позитивно је вреднован у студентским анкетама у протеклом изборном периоду и то просечном оценом 4,50 од стране 213 анкетираних студената.

Доц. др Цековић акредитована је за ментора на докторским студијама (Одлука ННВ бр. 4310/1 од 3.12.2019). Члан је комисија за израду завршних радова. Активно учествује у процесу акредитације и у изради силабуса за предмете на којима је ангажована.

VII Учешћа на научним скуповима од последњег избора

Кандидаткиња Цековић континуирано учествује на научним скуповима у Србији и иностранству, с радовима који се првенствено тичу примењене лингвистике и глотодидактике, прагматике, корпусне лингвистике:

Цековић, Н. (2021). Прагматички приступ дискурсним маркерима у италијанском језику. Међународни научни скуп „Језици и културе у времену и простору 10“, Филозофски факултет, 20-21. новембар 2021, Нови Сад.

Moderc, S. & Ceković, N. (2021). Gli stereotipi di genere nei dizionari di lingua italiana. Међународни научни скуп „Језици и културе у времену и простору 10“, Филозофски факултет, 20-21. новембар 2021, Нови Сад.

Цековић, Н. (2019). О одређеним теоријским приступима италијанским дискурсним маркерима у науци о језику. Међународни научни скуп „Језици и културе у времену и простору 9“, Филозофски факултет, 16. новембар 2019, Нови Сад.

Vučo, J. & Ceković, N. (2019). Il corpus ITALSERB di italiano L2: implementazione e scopi. Convegno internazionale "L'italianistica nel terzo millennio: le nuove sfide nelle ricerche linguistiche, letterarie e culturali - 60 anni di studi italiani all'Università "SS. Cirillo e Metodio" di Skopje", Универзитет „Св. Кирил и Методиј", 27-28. септембар 2019, Скопље, Северна Македонија.

Цековић, Н. (2018). Метатекстуалне компетенције ученика на средњем нивоу знања италијанског као страног језика. VI Међународни конгрес примењене лингвистике

„Језик, књижевност и интердисциплинарност“, Филолошки факултет, 12-13. октобар 2018, Београд.

Ceković, N. & Vučo, J. (2018). Uno studio longitudinale come base per la verifica dei criteri di valutazione della pragmatica in italiano L2. XXIII Congresso dell'Associazione Internazionale dei Professori di Italiano, Università per Stranieri di Siena, 5-8. септембар 2018, Сијена, Италија.

Vučo, J. & Ceković, N. (2018). Quali strategie per l'insegnamento della pragmatica in italiano L2? L'analisi di un approccio. International conference, American Association of Teachers of Italian, Università degli Studi di Cagliari, 20-24. јун 2018, Кањари, Италија.

Цековић, Н. (2018). Особености наставе прагматике у италијанском као Ј2 на универзитетском нивоу. 6. међународна конференција „Култура универзитета и филологија“, Филолошки факултет, 30-31. мај 2018, Београд.

Ceković, N. (2018). Funzioni metatestuali dei segnali discorsivi negli studenti universitari di italiano L2. XVIII Congresso Internazionale dell'Associazione Italiana di Linguistica Applicata "Lingua e contesto: la prospettiva pragmatica", Università degli Studi di Roma Tre, 22-24. фебруар 2018, Рим, Италија.

Цековић, Н. (2017). Однос форми и функција дискурсних маркера и нивоа знања у усвајању италијанског као Л2. Међународна конференција „Језици и културе у времену и простору 7“, Филозофски факултет, 18-19. новембар 2017, Нови Сад.

Ceković, N. (2017). Il focus (non) esplicito sui segnali discorsivi nei manuali di italiano L2. International conference, American Association of Teachers of Italian, Università degli Studi di Palermo, 28. јун-3. јул 2017, Палермо, Италија.

VIII Допринос академској заједници

Доц. др Невена Цековић је члан Савета Филолошког факултета Универзитета у Београду за мандатни период од 2019/2020. до 2022/2023. године (одлука ННВ бр. 3493/1 од 22.12.2020), као и Комисије за избор декана Филолошког факултета за период 2020/2021-2022/2023 (одлука Савета бр. 3708/1 од 31.12.2020). Такође, члан је Савета Центра за примењену лингвистику Филолошког факултета од 2021/2022 до 2023/2024 (одлука ННВ бр. 1018/1 од 29.3.2022).

У периоду од избора у претходно звање, током 2018. и 2019. године, доц. др Цековић је наставила да буде ангажована као члан већег броја Комисија формираних од стране Завода за унапређивање образовања и васпитања ради стручне оцене квалитета уџбеника италијанског језика за основну школу (Решења бр. 474-1/2018, 486-1/2018, 532-1/2018, 2277-1/2018, 2372-1/2018, 165-1/2019, 1861-1/2019, 1859-1/2019, 1937-1/2019).

Доценткиња Цековић је ангажована и као рецензент испитних материјала на пројекту државне матуре Министарства просвете, науке и технолошког развоја (*Junior Non-Key Expert Reviewer of Examination Instruments*: 08/2020-12/2021, бр. Уговора 2018/402-987).

У протеклом изборном периоду учествовала је као коорганизатор тематских панела *Didattica dell'italiano L2/LS: limiti e prospettive* на Међународној конференцији

AATI (*American Association of Teachers of Italian*), 20-24.6.2018, на Универзитету у Каљарију (Италија). Била је члан организационог одбора Интеркатедарског регионалног округлог стола на тему *L'italiano fuori d'Italia: le prospettive della collaborazione interuniversitaria regionale*, организованог 28.11.2018. на Филолошком факултету у Београду. Такође, била је организатор предавања које је проф. др И. Ведер са Универзитета у Амстердаму одржала 2018. на Филолошком факултету на тему: *Acquisizione di competenze pragmatiche: la protesta in italiano lingua seconda*. Исте године, у име Филолошког факултета, др Цековић је била учесник студије Истраживачког центра Универзитета за странце из Сијене, промовисане од стране проф. др Т. Де Маура и под координацијом проф. др М. Ведовелија, на тему статуса италијанског језика у свету. У 2021. је учествовала у промотивној кампањи Филолошког факултета на друштвеним мрежама, представивши том приликом студијски модул Италијанистике.

Рецензентске активности доц. др Цековић обухватају ангажман на изради рецензија за једну е-монографију, три зборника радова и неколико часописа:

- Блатешић, А. (2021). *Нулти члан у савременом италијанском језику.* Нови Сад: Филозофски факултет (Одлука ННВ Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду бр. 02-33/75 од 05.04.2021)
- R. Ivanovska-Naskova & D. Słapek (a cura di) (2021), *Italiano L1/2. Problemi, analisi, proposte didattiche,* Alessandria: Edizioni dell'Orso
- Б. Ковачевић Петровић & А. Блатешић (прир.) (2021), *Савремене тенденције у шпанској и италијанској филологији у Србији*. Нови Сад: Филозофски факултет
- *Савремена проучавања језика и књижевности* (2021), Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет Универзитета у Крагујевцу
- *Italiano a stranieri*: 28 (2020), 29 (2021), 30 (2022)
- „Методички видици" (2021)
- „Комуникација и култура *онлине*" (2019)
- *Italica Wratislaviensia:* 9 (2018), 10 (2019).

Кандидаткиња Цековић је члан Издавачког савета часописа „Примењена лингвистика": 19 (2018), 20 (2019), 21 (2020), 22 (2021). Остварила је и чланства у следећим међународним и националним удружењима: *Associazione Italiana di Linguistica Applicata* (2018), *Associazione Internazionale Professori di Italiano* (2018, 2019), *American Association of Teachers of Italian* (2017, 2018), Друштво за примењену лингвистику Србије (2018).

IX Учешћа у комисијама

У својим академским активностима доц. др Невена Цековић је посвећена и раду с научним подмлатком. Била је ментор и члан Комисија у изради и одбрани завршних радова на докторским и мастер студијама:

- Члан Комисија за преглед и оцену, као и одбрану једне докторске дисертације на Филолошком факултету (М. Барби, 11.7.2018: „*Neologismi e neosemie nel vocabolario Zingarelli: un confronto sincronico tra la Decima edizione (1970) e la ristampa della Dodicesima edizione (2015)*" [Neologizmi i neosemije u rečniku Zingarelli: sinhronijsko poređenje Desetog izdanja (1970.) i Dvanaestog, ponovljenog izdanja (2015.)] (Одлуке ННВ 681/1 од 7.3.2018. и 1596/1 од 30.5.2018);
- Члан Комисија за оцену научне заснованости теме две докторске дисертације на Филолошком факултету (А. Петровић: „Италијански конјунктив у допунским и

релативним реченицама и његови еквиваленти у српском језику", Одлука ННВ 3803/1 од 22.11.2021; М. Вујовић: „Проблеми у процесу учења изазвани негативним трансфером у писаној продукцији српских студената који уче два типолошки сродна језика – случај италијанског као Л2 и шпанског као Л3", Одлука ННВ 1614/1 од 30.5.2018);
- Ментор при изради два мастер рада на Филолошком факултету (С. Кокотовић, 29.9.2020: „Морфосинтаксичке одлике разговорног језика у уџбеницима за италијански као страни"; Д. Крунић, 30.9.2020: „Употреба придева у продукцији студената италијанског као страног језика на средњем нивоу компетенције");
- Члан Комисија за одбрану два мастер рада на Филолошком факултету (Д. Николић, 7.2.2020: „Индиректно-упитна реченица у делима Звеве Казати Модињани"; Ј. Базић, 18.09.2019: „Пасивна, повратна и безлична заменица *si* уз модалне глаголе").

У поступцима за избор кандидата у наставничка и сарадничка звања, доц. Цековић је била укључена као члан следећих Комисија на Филолошком факултету у Београду:

- Председник и члан Комисија за припрему извештаја за избор два доцента за италијански језик (М. Барби, 2020, Одлука Изборног већа бр. 2353/1 од 14.9.2020; М. Поповић Писарри, 2020, Одлука Изборног већа бр. 2353/1 од 14.9.2020);
- Члан Комисије за оцену приступног предавања у поступку избора једног доцента за италијанску књижевност (А. Јанковић, 2021) (Решење бр. 419/1 од 29.1.2021);
- Председник Комисије за припрему извештаја за избор једног лектора за италијански језик (М. Барби, 2019, Филолошки факултет) (Одлука Изборног већа бр. 1979/1 од 3.7.2019).

Доц. др Цековић остварила је и активности у комисијама за избор у наставничка и сарадничка звања кандидата изван своје матичне установе, и то као:

- Члан Комисије за припрему извештаја за избор наставника за италијански језик (М. Ђелић, 2021, Факултет музичке уметности Универзитета у Београду) (Одлука Изборног већа од 10.03.2021);
- Члан Комисије за припрему извештаја за избор асистента за италијански језик и лингвистику (С. Станојевић, 2019, Филолошко-уметнички факултет Универзитета у Крагујевцу) (Одлука бр. 01-1782 од 17.6.2019);
- Члан Комисије за припрему извештаја за избор сарадника за италијански језик и лингвистику (М. Љубанић, 2020, Филолошко-уметнички факултет Универзитета у Крагујевцу) (Одлука бр. 01-928 од 13.5.2020).

X Предавања и семинари

На Катедри за италијански језик и књижевност Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу 22.02.2019. године, доц. др Н. Цековић одржала је предавање по позиву на тему: „Како до развијене преводилачке компетенције? Приказ израде једног уџбеника за италијански као страни језик" (Потврда бр. 01-886 од 26.3.2019).

Доценткиња Цековић је аутор и реализатор следећих семинара за наставнике италијанског језика:

- „Дидактичке активности с циљем развоја прагматичко-дискурсне, морфосинтаксичке и преводилачке компетенције у настави италијанског као страног језика" (са доц. др Н.

Јанићијевић и доц. др М. Поповић Пизари), реализованог онлајн 13.3.2021. у сарадњи Филолошког факултета са Италијанским институтом за културу;
- „Дидактичке активности с циљем развоја прагматичко-дискурсне, морфосинтаксичке и преводилачке компетенције ученика италијанског као страног језика“ (са доц. др Н. Јанићијевић и др М. Поповић Пизари), организованог 14.12.2019. у Италијанском институту за културу у сарадњи са Филолошким факултетом;
- „Особености ефикасних дидактичких интервенција с циљем развоја компетенција ученика италијанског као страног језика“ (са доц. др Н. Јанићијевић, доц. др Ј. Дрљевић и др М. Поповић Пизари), акредитованог код Завода за унапређивање образовања и васпитања (бр. 883 за 2018-2020) и одржаног 25.5.2019. на Филолошком факултету.

XI ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Из свега наведеног Комисија закључује да кандидаткиња др Невена Цековић, доцент на Филолошком факултету Универзитета у Београду, у потпуности испуњава све услове за избор у звање ванредног професора прописане Законом о високом образовању, Статутом Филолошког факултета Универзитета у Београду и Правилником о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника на Универзитету у Београду. На основу неспорног научног доприноса, академских активности и резултата педагошког рада, Комисија једногласно предлаже Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да доц. др Невену Цековић изабере у звање ванредног професора за наставно-научну област Италијанистика, предмет Италијански језик.

Место и датум: Београд, 21. април 2022. године

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

_____

Проф. др Саша Модерц, редовни професор
Универзитет у Београду – Филолошки факултет

_____

Проф. др Душица Тодоровић Лакава, редовни професор
Универзитет у Београду – Филолошки факултет

_____

Проф. др Александра Блатешић, ванредни професор
Универзитет у Новом Саду – Филозофски факултет